

ISTENES TIBOR

Szerető táj

Szeretót játszott a tér,
Elfeküdt előttem buján.
Vonaglása hegyeket gyúrt,
Én meg csak nevettem kéjes baján.

Felhők közé nyújtottam ágyam,
Vártam a kellő pillanatot,
Feltörő vágyak testremegése
Irányítja az áramlatot.

Ecset siklik, a vászon szívja
A festék minden gondolatát,
A tájat látom keretbe zárva,
A fraktál küldi a másolatát.

A vászon, a táj és a kép ugyanaz,
Lélekrajzaink vetülnek lágyan,
Táncra hívnak a színek között,
S felébredünk a harmóniában.

A tér az enyém és én a téré,
Szabadságunk határtalan,
Szerelem vágyai ölelik a tájat,
Festményé válunk lázasan.

ISTENES TIBOR

Maradnak utánam

Maradnak utánam a szétszórt zoknik,
Cseppent tintapacák,
Maradnak utánam a kihullt loknik,
A rég megunt frizurák.

Maradnak utánam a hangos csendek,
Sípolt lélegzetek,
Maradnak utánam a vélt rendek,
Kopott széljegyzetek.

Maradnak utánam az eltűnt percek,
Homokórán a rés,
Maradnak utánam a hamis tercek,
Ernyedt kezekből elengedés.

Maradnak utánam a jövőképek,
A semmibe haladás,
Maradnak utánam a nyugvó tények,
Az örök elszakadás...

morzsák

tegnapi szendvicsen
mai vágyak
kirakatbabákon illúziók
magukra hagyott
kihúlt ágyak
karokba vésett infúziók
tisza ablakon
koszos függöny
kiszáradt morzsák az asztalon
hús évvel ezelőtt küldött sürgöny
a szobában a legszebb tartalom
elegáns hangulat a por alatti képen
beszáradt körömlakk a tükör előtt
várja hogy forduljon az időkeréken
a múlt s jelen mi összenőtt